

Sygn. akt V KZ 16/17

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki

w sprawie **K. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 25 maja 2017 r.,

zażalenia oskarżyciela prywatnego M. L. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Sądu Okręgowego w P. z dnia 2 marca 2017 r., sygn. akt IV Ka .../16, o odmowie przyjęcia jego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 26 stycznia 2017 r.,

postanowił:

uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 14 lutego 2017 r. wpłynął do Sądu Okręgowego w P. wniosek oskarżyciela prywatnego M. L. o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 26 stycznia 2017 r. Wobec faktu, że pieczęć na kopercie, w której przysłano wniosek była nieczytelna, wezwano składającego go do nadesłania w terminie 7 dni, pod rygorem odmowy jego przyjęcia, dowodu jego nadania. W odpowiedzi na to wezwanie, M. L. wskazał, że omawiany wniosek został nadany przesyłką zwykłą w dniu 1 lutego 2017 r. w placówce pocztowej w B., dlatego też nie jest możliwe przedstawienie dowodu jej nadania.

W konsekwencji, zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia jego wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego. Jak wskazano w uzasadnieniu tej decyzji procesowej, przedmiotowy wniosek został złożony po upływie 7-dniowego terminu zawitego,

gdyż wyrok wydano w dniu 26 stycznia 2017 r., a oskarżyciel prywatny był obecny na rozprawie odwoławczej, w związku z czym termin upływał mu w dniu 2 lutego 2017 r. Tymczasem omawiany wniosek wpłynął do Sądu Okręgowego w dniu 14 lutego 2017 r., zaś po wezwaniu oskarżyciela prywatnego - wobec nieczytelności pieczętki pocztowej i braku na kopercie innych oznaczeń wskazujących na miejsce i czas nadania przesyłki - do przedstawienia dowodu jej nadania, nie przedstawił on żadnego dokumentu wykazującego, że nastąpiło to zgodnie z jego twierdzeniem w dniu 1 lutego 2017 r.

Na zarządzenie to zażalenie w terminie złożył M. L. Zarzucił mu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 124 k.p.k., poprzez przyjęcie domniemania złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 26 stycznia 2017 r. po upływie przewidzianego do tej czynności terminu. W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego został złożony w dniu 2 lutego 2017 r., a więc w terminie, co potwierdzać ma załączony duplikat zakupu w B. znaczków pocztowych z dnia 2 lutego 2017 r.

W konkluzji skarżący wniósł o „uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne, co skutkować musiało uchyleniem zaskarżonego zarządzenia i przekazaniem sprawy Prezesowi Sądu Okręgowego w P. do ponownego rozpoznania.

W sprawie tej nie może budzić wątpliwości, że wobec stawiennictwa oskarżyciela prywatnego na rozprawie odwoławczej w dniu 26 stycznia 2017 r., 7-dniowy termin do wniesienia przez niego wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego, upływał mu w dniu 2 lutego 2017 r. Zgodnie zaś z art. 124 k.p.k., termin jest zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej. Oskarżyciel prywatny już w pisemnej odpowiedzi na wezwanie go do przedstawienia dowodu nadania korespondencji wskazał, że nadał ją w formie przesyłki zwykłej, w trakcie pobytu w B. i w związku z tym nie dysponuje dowodem nadania listu. Dołączony zaś obecnie do wniesionego

zażalenia duplikat dowodu zakupu znaczków pocztowych w dniu 2 lutego 2017 r. w B. uprawdopodobnia jego wcześniejsze twierdzenia. Wprawdzie w odpowiedzi na wezwanie do doręczenia dowodu nadania, oskarżyciel prywatny podał, że wysłał przesyłkę w dniu 1 lutego 2017 r., zaś z duplikatu wynika, że mogło to nastąpić w dniu 2 lutego 2017 r., to jednak okoliczność ta – wobec treści owego duplikatu – nie może okazać się w sprawie przesądzająca, gdyż stanowić może zwykłą omyłkę, a jak już podnoszono M. L. omawiany termin upływał w dniu 2 lutego 2017 r. Nieczytelność pieczęci pocztowej, a więc okoliczność, która jest od strony niezależna, nie może być przy tym w realiach sprawy postrzegana przez organ procesowy wbrew interesowi procesowemu owej strony.

W tym stanie sprawy konieczne stało się uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przekazanie sprawy w zakresie oceny wniosku M. L. o sporządzenie na piśmie i doręczenie wyroku Sądu odwoławczego do ponownego rozpoznania. W jego toku konieczne będzie powtórne rozważenie procesowej skuteczności tego wniosku, z uwzględnieniem realiów tej sprawy oraz przedstawionej powyżej argumentacji.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

kc